

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.614/2017/9.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Márton Gizella előadó bíró
 . Rothermel Erika bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Pohárnok Barbara ügyvéd
(Magyar Helsinki Bizottság,
cím)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Óvárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
3.K.33.925/2016/6. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.33.925/2016/6. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati költséget.

A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A bangladesi állampolgár felperes Magyarországra érkezését követően menekültkénti elismerés iránti kérelmet nyújtott be. A menedékkérelme kapcsán 2014. október 22-én tartott előzetes meghallgatásán úgy nyilatkozott, hogy nős családi állapotú, felesége a négy gyermekükkel Bangladesben maradt. A menekültügyi hatóság határozatával felperes kérelmét elutasította. A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2015. szeptember 28-án hozott 13.K.27.495/2015/7. számú ítéletében a közigazgatási határozatot megváltoztatva a felperest menekültként ismerte el. A felperes Budapesten él, a családsegítő szolgálattal együttműködik, azzal rendszeres kapcsolatot tart.
- [2] 2016. március 8-án az akkor még kiskorú **H.B.** fiúgyermek (a továbbiakban: kérelmező) az édesanyjával és a három testvérével családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély és tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum kiállítása iránti kérelmet nyújtott be Magyarország Delhiben működő külképviseletén. Állítása szerint a felperes az édesapja, aki édesanyjával, **B.M.**-val házasságban él. Az eljárás során a családi kapcsolat igazolására benyújtásra került a felperes és az édesanya házassági anyakönyvi kivonata, valamint az édesanya és a gyermekei - köztük a kérelmező - születési anyakönyvi kivonatai eredetben, hiteles angol nyelvű fordítással ellátva.
- [3] Az elsőfokú hatóság, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság a 2016. június 10-én kelt 106-1-13758/12/2016-T. számú határozatával a kérelmező családi együttélési célú tartózkodási engedély kiállítása iránti kérelmét elutasította. Az elutasítás indokaként arra hivatkozott, hogy a kérelmező a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, nem tudta igazolni a családegyesítő féllel fennálló családi kapcsolatát, és így nem igazolta a beutazása és tartózkodása célját, mert a benyújtott okiratokról a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézete a szakértői véleményében azt állapította meg, hogy a rendelkezésre álló adatbázisokban fellelhető különböző bangladesi anyakönyvi kivonatok előállítási sajátosságai és hitelesítési jellemzői közül egy sem található a kérdéses dokumentumokon. Az iratok kereskedelmi forgalomban beszerezhető alapanyagok és eszközök felhasználásával előállított irodatechnikai produktumok. Az iratok vonatkozásában ugyan adatváltoztatásra utaló jegyek nem mutathatók ki, azonban a feltárt sajátosságok alapján valószínűleg hamisítványok. A felperes és az édesanya nevére kiállított „Marriage Certificate”, illetve a kizárólag bengáli nyelvű irat valószínűleg hamisítvány.
- [4] Mindezek alapján az elsőfokú hatóság a kérelmet a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13.§ (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a 18.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai

alapján elutasította.

- [5] A határozat ellen benyújtott fellebbezést az alperesi jogelőd, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 2016. augusztus 1-jén kelt 106-T-38854/3/2016. számú határozatával elbírálva az elsőfokú határozatot - az indokolási rész kiegészítésével - helybenhagyta. A felperes személyes meghallgatását és a családi kapcsolat igazolása céljából indítványozott DNS vizsgálat lefolytatását nem tartotta indokoltnak. Kifejtette, hogy a valótlan tényközlés a magyarországi tartózkodás egyik törvényi feltétele vonatkozásában, a tartózkodási cél igazolásával kapcsolatosan bizonyosodott be, így egyértelmű, hogy annak célja a tartózkodási jogosultság megszerzése volt. A Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja olyan kógens törvényi rendelkezés, amely nem tűr mérlegelést, arra tekintettel a tartózkodási engedély kiadását meg kell tagadni. A kérelmező által kérelmezett DNS vizsgálat kapcsán megjegyezte, hogy az alkalmas lehet a családi kapcsolat igazolására, azonban a kérelem elutasítására nem kizárólag a családi kapcsolat igazoltsága hiányában került sor, hanem azért is, mert a kérelmező a hatósággal hamis adatot közölt. Az okmányszakértői véleményben foglaltakat a kérelmező nem vitatta, a közjegyzői nyilatkozat pedig annak cáfolatára nem volt alkalmas.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [6] A felperes keresettel támadta az alperesi jogelőd határozatát, azt állítva, hogy hamis adat, valótlan tényközlés nem történt. Keresetkiegészítésében ezzel kapcsolatban anyagi és eljárási jogsértésekre hivatkozott.
- [7] Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak tartotta. Ítéletében hivatkozva az Alaptörvény Q) cikk (2)-(3) bekezdéseire, az 1991. évi LXIV. törvénnyel kihirdetett, a gyermekek jogairól szóló New Yorkban 1989. november 20-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 3., 4., 7., 8. cikkeire, az Európai Unió Tanácsának a családegyesítési jogról szóló 2003/86/EK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) preambulumanak (8), (9), (14) bekezdéseire, 16. cikk (2) bekezdés a) pontjára, az Alapjogi Charta 7. cikkére, 24. cikk (2)-(3) bekezdéseire és az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkére kifejtette, hogy az alperesi jogelőd a gyermekek jogaira vonatkozó nemzetközi egyezményekben foglaltakat nem vette figyelembe.
- [9] Rámutatott, hogy a hatóság a polgári perrendtartásról szóló 1952.

évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B.§-át megsértve nem vizsgálta az eset összes körülményét, a tényállás tisztázási kötelezettségét pedig leszűkítette egy okmányszakértői vizsgálatra. Álláspontja szerint az elutasítási okot egyedül megalapozó okmányszakértői vélemény ugyanakkor nem tett olyan egyértelmű megállapításokat, amelyek megalapozottá tennék az alperes által levont következtetéseket. Önmagában az a körülmény, hogy bizonyos aggályok merülhettek fel a felperes családtagjai által becsatolt iratokkal kapcsolatban, még nem zárta ki azt, hogy a családtagok által előterjesztett iratok valós adatokat tartalmaztak. Ezt erősítette meg - mutatott rá a bíróság -, az a per során csatolt, a bangladesi államnak bárki számára elérhető kormányserveréről kinyomtatott kivonat, amely bizonyította a hivatkozott családi kapcsolat fennállását.

- [10] Hangsúlyozta, hogy a felperes a családtagjairól a menedékkérelme tárgyában indult eljárásban is említést tett. A nemzetközi jog bíróság által hivatkozott szabályai alapján a kiskorú gyermeknek még abban az esetben is joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével együtt éljen, ha a szülei szándékosan vagy gondatlanságból, laikusként, de jóhiszeműen eljárva a családegyesítéshez hiányos vagy aggályos iratokat használtak fel. Amennyiben bizonyított lenne a felhasználni kívánt okiratok hamis, hamisított vagy valótlan adatokat tartalmazó volta, úgy ez a körülmény sem merítené ki önmagában az Irányelv preambuluma (14) bekezdésében foglaltak megvalósulását, vagyis nem vezethetne automatikusan a kérelem elutasításához. Az eljáró hatóságnak az okiratok elemzésén túl egyéb lehetőségei - DNS vizsgálat, bangladesi kormányserveren levő adatok áttekintése - is lettek volna a családi kapcsolat fennállásának tisztázására, amelyekkel azonban jogszerűtlenül nem élt. Az okmányszakértői vélemény hatóság általi értékelése hiányos és aggályos, mert a szakértő az adattartalom hiteles volta tekintetében nem tudott állást foglalni.
- [11] A bíróság rámutatott, az okirat esetleges hamis vagy hamisított volta nem zárja ki automatikusan annak megállapítását, hogy az okirat tartalma megfelel a valóságnak. Ezen túlmenően a felperesnek módot kellett volna adni annak bizonyítására, hogy a hamisnak minősített adat valós. A Harmtv. 18.§ (1) bekezdése hamis adat, valótlan tény közléséhez köti a jogkövetkezmény alkalmazását, azonban a hamis adat és a hamis irat nem azonos fogalmak, nem szinonimái egymásnak.
- [12] Mindezek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy az alperesi jogelőd törvénysértő határozatot hozott, a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontjának megsértését törvénysértően állapította meg, ezért ítéletével az alperesi jogelőd határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság az egyértelmű jogi helyzet okán nem látta szükségét a felperes által

indítványozott előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének.

- [13] Az új eljárásra előírta, hogy a hatóságnak elsődlegesen az Egyezményben, az Emberi Jogok Európai Egyezményében, valamint az Alapjogi Chartában foglaltakból kell kiindulnia, vagyis a kiskorú gyermek mindenek feletti érdekét kell figyelembe vennie és kétség esetén a gyermek javára döntenie. Az eljárásnak és a hozott döntésnek meg kell felelnie a Pp. 339/B.§-ában foglaltaknak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 206.§ (1) bekezdésében és 339. § (1) bekezdésében, 339/B. §-ában foglaltakat.
- [15] Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a vonatkozó jogszabályokat és tévesen értékelte és mérlegelte a bizonyítékokat, ezért okszerűtlen megállapításokat tett. Az okmányszakértői vélemény részletes vizsgálat és elemzés alapján meghozott megállapításai szerint a születési anyakönyvi kivonatok valószínűleg hamisítványok. Előadta, hogy a 2/2015. KJE jogegységi határozatban foglaltak alapján egyértelmű, hogy a hamis adat, valótlán tény közlése a valótlán tartalmú okirat benyújtásával megvalósul és rögzül. A bizonyítás a kérelmezőt terheli, az ezzel ellentétes ítéleti megállapítás jogszerűtlen. A jogegységi határozat alapján a kérelmező tudatállapotának vizsgálatára nincs szükség.
- [16] A kérelmezőnek lehetősége lett volna másik okmányszakértő kirendelésének indítványozására, a családi kapcsolat DNS vizsgálattal történő igazolására, azonban ezekkel a lehetőségekkel nem élt. A kérelmező okirati bizonyítást választott, melyhez kapcsolódóan a Harmtv. 18.§ (1) bekezdésének b) pontja kógens rendelkezést tartalmaz, így a DNS vizsgálat lefolytatását nem tette szükségessé. Hangsúlyozta, hogy a valótlán adatközlés objektív következményei akkor is fennállnak, ha a felperes bizonyította volna a valós családi kapcsolat fennállását. A Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja az Irányelv 16. cikk (2) bekezdés a) pontjának megfelelő rendelkezést tartalmaz. A Harmtv. szabályozása nem ütközik sem az Alapjogi Chartába, sem az Egyezménybe és az Alaptörvénybe sem. A Harmtv. 19.§ (3) bekezdésében foglaltak nem biztosíthatók annak a kérelmezőnek, aki hamis vagy hamisított okmányok benyújtásával a hatóságot megtéveszti, vagy megpróbálja megtéveszteni. A kérelem elutasítására nem a család kapcsolat igazoltságának hiánya, hanem a családi kapcsolat igazolására benyújtott okirat hamis volta vezetett.
- [17] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Az okmányszakértői bizonyítás

hiányosságai miatt nincs jelentősége annak - fejtette ki -, hogy kit terhelte bizonyítás, mert az alperesnek volt kötelezettsége a tényállás tisztázása.

- [18] Arra az esetre, amennyiben a Kúria nem találta jogszerűnek a jogerős ítéletet, indítványozta, hogy az elsőfokú bíróság előtt folyt perben előadott indokai alapján kezdeményezze az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárását. Ezt a kérelmét a felülvizsgálati tárgyaláson visszavonta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [20] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése folytán a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.
- [21] A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, a Pp. 275.§ (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban nincs helye bizonyítás felvételének.
- [22] A Kúria jelen tanácsa osztja a Kúria másik tanácsa által, a felperes másik gyermeke ügyében hozott, Kfv.VI.37.616/2017/5. számú ítéletében foglaltakat.
- [23] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból az ítéletben hivatkozott jogszabályok helyes értelmezésével helytálló következtetésre jutott, az elsőfokú ítélet indokolását a Kúria az alábbiakkal kívánja kiegészíteni, pontosítani.
- [24] A hatóság két elutasítási okra alapozta határozatát: a Harmtv. 13.§ (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a 18. § (1) bekezdés a) és b) pontjában foglaltakra. A másodfokú hatóság a fellebbezésben foglalt érvekre reagálva a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti elutasítási okot vizsgálta. A Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében a tartózkodási engedély kiadását - ha e törvény másként nem rendelkezik - meg kell tagadni, ha a harmadik országbeli állampolgár a tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, vagy a tartózkodási cél vonatkozásában az eljáró hatóságot megtévesztette. Mivel a hatóság okmányszakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy tartózkodási jogosultság megszerzése érdekében a kérelmező az eljáró hatósággal hamis adatot, valótlan tényt közölt, a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja kógens törvényi rendelkezésére figyelemmel a magyarországi tartózkodás további törvényi feltételének - a családi kapcsolatok meglétének - a vizsgálatát mellőzte.
- [25] A felülvizsgálati kérelem elbírálásához a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja értelmezésénél vizsgálni kellett, hogy a hamis vagy

hamisított okirat csatolása - a benne foglalt adat valóságtartalmától függetlenül - hamis adatközlésnek, valótlan tényközlésnek minősül-e.

- [26] A Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontja rendelkezésének értelmezésénél a Kúria vizsgálta az Irányelv 16. cikk (2) bekezdés a) pontjában foglaltakat is és azt összevetette a Harmtv. idézett rendelkezésével. Ezen irányelvi rendelkezés szerint a tagállamok akkor is elutasíthatják a családegyesítési célú beutazási és tartózkodási kérelmet, vagy visszavonhatják a családtag tartózkodási engedélyét, illetve elutasíthatják annak megújítását, ha bebizonyosodik, hogy hamis vagy megtévesztő információt adtak, hamis vagy hamisított dokumentumokat használtak, más csalást követtek el, illetve más jogellenes eszközt alkalmaztak.
- [27] A Kúria a fenti rendelkezések összevetése alapján kiemeli, hogy az Irányelv 16. cikk (2) bekezdésének a) pontja a családegyesítési célú beutazási és tartózkodási kérelem elutasíthatósága feltételeinek felsorolásakor egyértelműen különbséget tesz a hamis vagy megtévesztő információ adása, illetve a hamis vagy hamisított dokumentumok használata között. Az Irányelvet átültető magyar jogszabályi rendelkezés, a Harmtv. 18.§ (1) bekezdésének b) pontja nem tartalmazza a hamis iratok használatára vonatkozó fordulatot, csak a hamis adat vagy valótlan tény közléséhez fűz kógens, a tartózkodási engedély kiadását, vagy meghosszabbítását megtagadó, illetve az engedélyt visszavonó jogkövetkezményt. Az Irányelv által tett különbségtétel azt az értelmezést támasztja alá, hogy a hamis adat és a hamis okirat nem azonos fogalmak, nem egymást fedő kategóriák. A magyar jogalkotó - bár megtehetette volna - az Irányelvbeli rendelkezést nem teljesen azonosan ültette át a hazai jogba.
- [28] A Kúria egyúttal rámutat, hogy a hamis, hamisított okirat benyújtása megdönthető vélelmet jelent arra nézve, hogy hamis adat vagy valótlan tény közlésére került sor. Az idegenrendészeti hatóság - egyéb bizonyíték hiányában - a hamis (hamisított) okirat alapján okszerűen vonhatja le azt a következtetést, hogy az okirattal igazolt adat hamis. Az ügyfél azonban bizonyíthatja, hogy a hamis (hamisított) okiratban levő adat valós, nem hamis.
- [29] A Kúria a 2/2015. KJE számú jogegységi határozatában kifejtette, hogy az idegenrendészeti hatóságnak a közölt adat hamis tartalmáról vagy a tény valótlanságáról meg kell győződnie. A hatóságnak kell a tényállást tisztáznia, ennek keretében ellenőriznie kell a tartózkodási feltételek tényleges teljesülését, továbbá azt, hogy a közölt adatok között van-e valótlan, hamis adat. A kérelmező azonban nem lehet elzárva annak bizonyításától, hogy a hamis (hamisított) okirat valós adatot tartalmaz.
- [30] A Harmtv. végrehajtására kiadott 114/2007. (V. 24.) Korm. rendelet

(a továbbiakban: Vhr.) 57.§ (2) bekezdése értelmében a menekültként elismert személyhez történő családegyesítés során a családi kapcsolat fennállása bármilyen hitelt érdemlő módon - különösen DNS-vizsgálattal - igazolható. A kérelemre indult eljárásban a hatóság a kérelmező (családgyűjtő) által benyújtott bizonyítékokat értékeli, hivatalbóli bizonyításra nem köteles, de kiskorú kérelmező esetében a hatóságtól hatékonyabb együttműködési, tájékoztatási kötelezettség várható el. Mivel az első- és a másodfokú hatóság nem találta bizonyítottanak a kérelmezőnek a felperessel fennálló családi kapcsolatát, ezért a kérelmező számára biztosítani kellett volna azt, hogy a hatósági eljárásban - akár DNS-vizsgálattal, akár a személyes meghallgatásával, vagy bármely más elfogadható módon - bizonyíthassa azt, hogy a felperes vér szerinti gyermeke.

- [31] Hangsúlyozza a Kúria, hogy ez az ügy nem tipikus menekültügy, hanem a menekültként már elismert felpereshez történő családgyűjtési ügy, amelynek során az alábbiakban kifejtettek szerint a nemzetközi jogszabályokra tekintettel figyelembe kellett volna venni a kiskorú gyermek jogait. Az Egyezmény 3. cikke előírása szerint a közigazgatási hatóságoknak a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenek felett álló érdekét figyelembe kell venniük. Az Egyezmény 7. cikk alapján a gyermeknek joga van ahhoz, hogy ismerje szüleit és hogy szülei neveljék. A Lisszaboni Szerződés révén kötelező erővel felruházott Alapjogi Charta 7. cikke, ahogyan az Emberi Jogok Európai Egyezményének 8. cikke is, előírja a tagállamok számára a magánélet és a családi élet tiszteletben tartását, ami értelemszerűen azt is jelenti, hogy a házastársaknak és a gyermekeinek joguk van együtt élni. Az Alapjogi Charta 24. cikk (3) bekezdése ezt az elvet kifejezetten is tartalmazza: minden gyermeknek joga van ahhoz, hogy mindkét szülőjével rendszeres, személyes és közvetlen kapcsolatot tartson, kivéve, ha az az érdekeivel ellentétes. Alapjogi Charta 24. cikk (2) bekezdése értelmében a hatóságok gyermekekkel kapcsolatos tevékenységében a gyermek mindenek fölött álló érdekének kell az elsődleges szempontnak lennie.
- [32] Az Irányelv preambuluma (8) bekezdése szerint különös figyelmet kell fordítani a menekültek helyzetére, a tekintetben, hogy milyen okok miatt kellett országukat elhagyniuk, és milyen okok akadályozták meg azt, hogy ott rendes családi életet éljenek, ezért előnyösebb feltételeket kell megállapítani családgyűjtési joguk gyakorlására. A Harmtv. 19.§ (3) bekezdés alapján a menekültként elismert személyhez történő családgyűjtés nem tagadható meg pusztán amiatt, hogy a családi kapcsolat igazolására okirat nem áll rendelkezésre. Az Irányelv preambuluma (9) bekezdése szerint a családmag, vagyis a házastárs és a kiskorú gyermekek esetében, minden esetben a családgyűjtést kell alkalmazni. Az Irányelv preambuluma (14) bekezdése szerint mindazonáltal a családgyűjtés kellően indokolt alapokon megtagadható. Különösen

akkor, ha a családegyesítésért folyamodó személy fenyegetést jelent a közrend vagy a közbiztonság számára.

- [33] A fentiek értelmében az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megfelelően járt el a bizonyítékok értékelésénél, az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezve törvényes és megalapozott ítéletet hozott, amikor az alperesi jogelőd határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte a Harmtv. 18.§ (1) bekezdés b) pontjának megsértése miatt. Az elsőfokú hatóságnak az új eljárása során vizsgálnia kell, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok alkalmasak-e a családi kapcsolat fennállásának igazolására. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy nem, akkor lehetőséget kell adnia a kérelmezőnek arra, hogy a felperessel való rokoni kapcsolata fennállására vonatkozó állítását DNS-vizsgálattal vagy bármely más elfogadható módon bizonyítsa. A hatóságnak az eljárása során a kérelem benyújtásakor még kiskorú gyermek mindenek felett álló érdekét figyelembe kell vennie.
- [34] A Kúria a fentiekben kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet - az indokolás pontosításával - a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

- [35] *A hamis adat és a hamis (hamisított) okirat nem azonos fogalmak, nem egymást fedő kategóriák. A hamis okirat benyújtása esetén megdönthető vélelem áll fenn arra nézve, hogy hamis adat vagy valótlan tény közlésére került sor. Az idegenrendészeti hatóság - egyéb bizonyíték hiányában - a hamis (hamisított) okirat alapján okszerűen vonhatja le azt a következtetést, hogy az okirattal igazolt adat hamis. A kérelmező azonban bizonyíthatja, hogy a hamis (hamisított) okiratban levő adat valós.*

Záró rész

- [36] A felperes a felülvizsgálati eljárás során költséget igényelt, ezért a Kúria a Pp. 78.§ (1) bekezdése figyelemmel az alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének viselésére kötelezte.
- [37] A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2018. június 6.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. bíró